

Ο Χριστός μας προσφέρει μία μόνιμη πνευματική

Έχεις

ποτέ σου σκεφτεί πως μοιάζουμε πολύ στα φθινοπωρινά φύλλα;
Ένα, ανάμεσα σε χιλιάδες άλλα. Μοιάζουμε ασήμαντοι...

Η ζωή που ζούμε μόνο φθείρεται. “Ένα σωσίβιο η ζωή που ξεφουσκώνει αργά...” λέει σε ένα τραγούδι.
Είμαστε περαστικοί από εδώ. Διαβάτες. Σαν τα φθινοπωρινά φύλλα στο φύσημα του ανέμου.

Και όμως! Για τον Θεό, αξίζουμε τα πάντα. Γι’ αυτό και έγινε Άνθρωπος, ώστε τα νεκρά φύλλα να μπορούν να αναστηθούν και να γίνουν μυρίπινοα άνθη. Και όλα αυτά επειδή μας αγαπάει τόσο πολύ...

Ναι, μοιάζουμε σαν τα φθινοπωρινά φύλλα όμως εάν το θελήσουμε μπορούμε να γίνουμε ανθισμένα κρίνα.

Μέσα από την φθορά μπορεί να γεννηθεί ζωή αρκεί να βγούμε από το πνευματικό φθινόπωρο της καθημερινότητάς μας και να μπούμε με τόλμη μέσα στις πνευματικές ανοιξιάτικες καρποφορίες της Ταπείνωσης και της Αγάπης.

Η ζωή μας μαζί με την εν Χριστώ αγάπη είναι το πιο ταιριαστό ζευγάρι. Είναι ένα ανθισμένο τριαντάφυλλο. Η ζωή είναι το κλωνάρι και το άνθος είναι η αγάπη.

Η ζωή μας χωρίς την εν Χριστώ αγάπη είναι ένα κλωνάρι χωρίς άνθος, ένα κλωνάρι γεμάτο αγκάθια, γεμάτο πόνο και θλίψη, το οποίο περιμένει να ριχθεί στην πυρά...

Ο Χριστός δίνει νόημα στην ζωή. Διότι ο Χριστός είναι η Ζωή.

Οι εποχές του χρόνου περνούν και διαδέχονται η μία την άλλη...

Ο Χριστός, όμως, μας προσφέρει μία μόνιμη πνευματική Άνοιξη. Μία Άνοιξη την οποία δεν την αγγίζουν τα χιόνια των πειρασμών, τα σύννεφα των δοκιμασιών, οι βροχές των λογισμών...όλα χάνονται μπροστά στην ελπίδα και στην εμπιστοσύνη της Αγάπη του Θεού. Όλα γίνονται Ανάσταση κι ας είναι φθινώπορο...

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr